

Sygn. akt: IX C 132/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 stycznia 2016 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie IX Wydział Egzekucyjny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Arkadiusz Grzelczak
Protokolant:	Agnieszka Czerwińska

po rozpoznaniu w dniu 21 stycznia 2016 r. w Szczecinie na rozprawie

sprawy z powództwa K. S.

przeciwko A. P. (1) i Z. S.

Zwolnienie zajętego przedmiotu spod egzekucji (art. 841 i 842 kpc)

I. zwalnia spod egzekucji ruchomość w postaci Laptopa T. zajętego przez komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Chodzieży K. O. (1) w dniu 08 lipca 2015r w postępowaniu egzekucyjnym prowadzonym pod sygnaturą akt komorniczych KM 2755/15 i Km 2757/15 na wniosek wierzyciela A. P. (1) przeciwko dłużnikowi Z. S.

II. oddała powództwo w pozostałym zakresie

III. umarza postępowanie wobec Z. S.

II. zasądza od powódki K. S. na rzecz A. P. (1) kwotę 354,70 zł. (trzysta pięćdziesiąt cztery złote siedemdziesiąt groszy) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

UZASADNIENIE

Powódka K. S., reprezentowana przez zawodowego pełnomocnika, pozwem z dnia 4 sierpnia 2015 roku wniosła o zwolnienie od egzekucji telewizora marki F., laptopa marki T. oraz gotówki w kwocie 1800 złotych, zajętych przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Chodzieży K. O. (1) w dniu 8 lipca 2015 roku w sprawie KM 2755/15. Nadto wniesiono o zasądzenie od pozwanej na rzecz powódki kosztów procesu według spisu kosztów złożonych na rozprawie, zaś w razie jego niezłożenia według norm przepisanych.

Uzasadniając powództwo wskazano, że Komornik Sądowy K. O. (1) w toku podejmowanych czynności w dniu 8 lipca 2015 roku dokonał zajęcia ruchomości oraz gotówki, niebędących własnością dłużnika Z. S.. Dodatkowo podano, że powódka nigdy nie była i nie jest dłużnikiem pozwanej. Zatem Komornik Sądowy K. O. (1) dokonując czynności zajęcia telewizora marki F., laptopa marki T. oraz gotówki w kwocie 1800 złotych wykroczył poza zakres tytułu egzekucyjnego, naruszając prawa podmiotowe powódki. Pozwana pomimo wezwania do dobrowolnego zwolnienia spod zajęcia rzeczy ruchomych i gotówki nie odpowiedziała na wezwanie.

Pozwana A. P. (1), reprezentowana przez zawodowego pełnomocnika, odpowiadając na pozew wniosła o oddalenia powództwa w całości oraz zasądzenie od powódki na rzecz pozwanej kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, powiększonych o kwotę 17,00 złotych tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Uzasadniając swoje stanowisko pozwana wskazała, że powódka w dniu 8 lipca 2015 roku dobrowolnie dokonała wpłaty asesorowi komorniczemu kwoty w wysokości 1800 złotych – tytułem częściowej spłaty zadłużenia Z. S.. Nadto zdaniem pozwanej z dokumentów załączonych do pozwu nie wynika jakoby powódce przysługiwało prawo własności do ruchomości objętych powództwem złożonym w niniejszej sprawie. Podano również, że do wezwania kierowanego do pozwanej o dobrowolne zwolnienie spod zajęcia rzeczy ruchomych i gotówki również nie załączono żadnych dokumentów, z których wynikałoby, że to powódce przysługuje prawo własności.

Na rozprawie w dniu 1 października 2015 roku cofnięto powództwo wobec Z. S. wraz z zrzeczeniem się roszczenia, pozwany wyraził zgodę na cofnięcie powództwa.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pismami z dnia 30 czerwca 2015 roku pozwana A. P. (1) złożyła do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Chodzieży K. O. (2) wnioski o wszczęcie egzekucji przeciwko Z. S. wraz z wnioskiem o zajęcie m.in. ruchomości należących do dłużnika. Do wniosków załączono tytuły wykonawcze wystawione wobec Z. S. w postaci nakazu zapłaty z dnia 6 lutego 2015 roku wydanego w postępowaniu nakazowym przez Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie w sprawie o sygnaturze III Nc 31/15 i opatrzony klauzulą wykonalności oraz w postaci nakazu zapłaty z dnia 6 lutego 2015 roku wydanego w postępowaniu nakazowym przez Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie w sprawie o sygnaturze III Nc 30/15 i opatrzony klauzulą wykonalności.

Bezsporne, a nadto dowód:

- tytuł wykonawczy k. 7 akt KM 2755/15

- tytuł wykonawczy k. 7 akt KM 2757/15

W dniu 8 lipca 2015 roku Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Chodzieży K. O. (1) dokonał zajęcia telewizora marki LG, telewizora marki F. oraz laptopa marki T. w postępowaniach egzekucyjnych prowadzonych pod sygnaturami KM 2755/15 oraz KM 2757/15. W treści protokołu jako dłużnika wskazano Z. S.. Natomiast nie wskazano osób trzecich jako właścicieli zajętych ruchomości.

Bezsporne, a nadto dowód:

- protokół zajęcia ruchomości z dnia 8 lipca 2015 roku k. 13 akt KM 2755/15

- zdjęcia k. 14-16 akt KM 2755/15

Dodatkowo w dniu 8 lipca 2015 roku podczas przeprowadzanych przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Chodzieży K. O. (1) czynności powódka K. S. dobrowolnie dokonała spłaty części zadłużenia Z. S. poprzez przekazanie asesorowi komorniczemu kwoty 1800 złotych.

Dowód:

- zeznania świadka Z. S. k. 61-62

- zeznania świadka A. P. (2) k. 74-75

- zeznania świadka A. D. k. 88-89

- protokół z dnia 8 lipca 2015 roku k. 12 akt KM 2755/15

Telewizor marki F. (...) - M32 został zakupiony przez Z. S. w dniu 22 kwietnia 2011 roku. Natomiast laptop marki T. został zakupiony 18 maja 2009 roku i stanowił on prezent przekazany córce powódki po uroczystości komunii świętej.

Dowód:

- **paragon k. 12, 59**
- **aneks do umowy nr (...) k. 67**
- **zgłoszenie reklamacji z dnia 17 maja 2011 roku k. 13**
- **faktura z dnia 22 kwietnia 2011 roku k. 68**
- **zeznania świadka Z. S. k. 61-62**
- **zeznania powódki K. S. k. 90-91**
- **zdjęcie k. 15, 17 akt KM 2755/15**

Pismem z dnia 15 lipca 2015 roku K. S., reprezentowana przez zawodowego pełnomocnika, wezwała pozwaną A. P. (1) do zwolnienia spod egzekucji gotówki oraz ruchomości zajętych w toku postępowania egzekucyjnego KM 2757/15.

Dowód:

- **wezwanie z dnia 15 lipca 2015 roku wraz z dowodem nadania k. 9-11**
- **potwierdzenie doręczenia k. 18 i 20**

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się zasadne w części, a mianowicie w zakresie żądania zwolnienia spod egzekucji laptopa marki T. zajętego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Chodzieży K. O. (1).

Podstawę prawną wytoczonego powództwa stanowił przepis art. 841 § 1 k.p.c., który stanowi, że osoba trzecia może w drodze powództwa żądać zwolnienia zajętego przedmiotu od egzekucji, jeżeli skierowanie do niego egzekucji narusza jej prawa.

Zgodnie z dyspozycją przywołanego przepisu podstawa do wytoczenia powództwa o zwolnienie zajętego przedmiotu od egzekucji występuje wówczas, gdy w toku zajęcia zostały naruszone prawa osoby trzeciej. Natomiast pod pojęciem naruszenia należy rozumieć zajęcie takiego składnika majątkowego, z którego wierzyciel nie ma prawa zaspokoić swojej wierzytelności (vide: wyrok Sądu Okręgowego w Nowym Sączu z dnia 12 grudnia 2013 roku, sygn. akt III Ca 780/13, Lex nr 1716548).

Stosownie do treści przepisu art. 841 § 3 k.p.c. powództwo można wnieść w terminie miesiąca od dnia dowiedzenia się o naruszeniu prawa, chyba że inny termin jest przewidziany w przepisach odrębnych. Mając na względzie, że zajęcia ruchomości dokonano w dniu 8 lipca 2015 roku, a pozew wniesiono w dniu 4 sierpnia 2015 roku (data nadania przesyłki zawierającej pozew) uznać należy, że powódka dochowała powyżej wskazanego terminu.

W okolicznościach przedmiotowej sprawy bezspornym jest fakt, iż przeciwko powódce nie została nadana klauzula wykonalności oraz to, że to ona jest właścicielem laptopa marki T.. Wobec powyższego kierowanie przez komornika sądowego egzekucji do tego składnika majątkowego pozwała powódce na wystąpienie z tak sformułowanym roszczeniem przeciwko pozwanej.

Sąd Rejonowy ustalił stan faktyczny w niniejszej sprawie na podstawie zeznań powódki K. S., świadków Z. S., A. P. (2), A. D., a nadto na podstawie dowodów z dokumentów, w szczególności protokołu zajęcia z dnia 8 lipca 2015

roku, paragonów, potwierdzenia złożenia reklamacji, aneksu do umowy. Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania dowodów z dokumentów, jednakże w odniesieniu do zeznań powódki, jak i świadka Z. Sąd dał wiarę zeznaniom w części, a mianowicie w zakresie nieodnoszącym się do nabycia i przysługiwania prawa własności do telewizora marki F..

Z materiału dowodowego zebranego w sprawie jednoznacznie wynika, że to powódka jest właścicielem laptopa marki T.. Niniejsze wynika wprost z dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy oraz zeznań świadka Z. S. oraz samej powódki. Wprawdzie paragon z dnia 18 maja 2009 roku potwierdza jedynie zakup laptopa marki T., a nie osobę dokonującą jego zakupu, jednakże ze zgłoszenia reklamacji z dnia 17 maja 2011 roku dokonanego przez K. S. okoliczność tą można wyprowadzić. Zważyć należy, że gdyby dłużnik Z. S. był właścicielem laptopa to z pewnością to on dokonywałby zgłoszenia reklamacji, a nie powódka. Zatem już z samych dokumentów przedłożonych przez powódkę wynika, że to ona jest właścicielem zajętego laptopa. Niniejsze potwierdziły również zeznania powódki, która wskazała, że to ona zakupiła laptop, z którego korzysta jej córka, bowiem był to prezent dla córki wręczony jej po uroczystości komunii świętej. Wynika to również z zeznań świadka Z. S., które w powyższym zakresie były zgodne z zeznaniami powódki. Nadto świadek zeznał, że naklejki widoczne na zdjęciu (znajdującym się w aktach komorniczych) zajętego laptopa nakleiła jego wnuczka (córka powódki), a nie on, co również potwierdza, że laptop nie jest jego własnością.

Zdaniem Sądu powódka natomiast nie wykazała, że jest właścicielem zajętego telewizora marki F.. W pierwszej kolejności wskazać należy, że Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka Z. S. jakoby to powódka zakupiła zajęty telewizor, bowiem z przedłożonego do akt aneksu nr 32/2011 oraz faktury z dnia 22 kwietnia 2011 roku wynika, że to właśnie świadek dokonał zakupu telewizora marki F.. Nadto Sąd Rejonowy nie dał wiary również zeznaniom powódki K. S. w zakresie odnoszącym się, że telewizor stanowi jej własność, bowiem otrzymała go od ojca w drodze darowizny. Podkreślić należy, że pomiędzy zeznaniami świadka Z. S. a zeznaniami powódki K. S. zaszła sprzeczność. Świadek zeznał, że telewizor zakupiła jego córka, natomiast powódka zeznała, iż telewizor zakupił jej ojciec, a później darował jej go. Świadek Z. S. gdyby rzeczywiście dokonał darowizny na rzecz powódki z całą pewnością odniósłby się do tego w swoich zeznaniach, a nie zeznawałby, że telewizor zakupiła powódka. Treść zeznań powódki w tym zakresie wynika, z tego, że po przeprowadzeniu dowodu z zeznań świadka Z. S. przedłożono aneks do umowy oraz fakturę, które zaprzeczyły zeznaniom świadka jakoby to ona dokonała zakupu telewizora. Chcąc zwolnić spod egzekucji przedmiotowy telewizor zeznała, że ojciec darował jej go, jednakże raz jeszcze podkreślić należy, że żaden inny dowód przeprowadzony w niniejszej sprawie nie potwierdził tej okoliczności. Powyższa sprzeczność podważa wiarygodność zeznań powódki oraz świadka Z. S. w zakresie tego kto dokonał zakupu telewizora marki F. oraz komu przysługuje prawo własności do tego składnika majątkowego.

Odnosząc się do żądania powódki o zwolnienie spod egzekucji gotówki w kwocie 1800 złotych wskazać należy, że powyższa kwota została dobrowolnie przekazana przez powódkę asesorowi komorniczemu, dokonującemu czynności w dniu 8 lipca 2015 roku i stanowić miała część spłaty zadłużenia Z. S.. Przesłuchani w toku postępowania rozpoznawczego świadkowie Z. S., A. P. (2) oraz A. D. zgodnie zeznali, że powódka podczas czynności w dniu 8 lipca 2015 roku dobrowolnie przekazała powyższą kwotę asesorowi komorniczemu. Niniejsze potwierdza również protokół z przeprowadzonych czynności z dnia 8 lipca 2015 roku oraz protokół zajęcia ruchomości. W treści protokołu zajęcia wymieniona ruchomości, które zostały zajęte w toku przeprowadzanych czynności. Wśród zajętych składników majątkowych nie znajduje się gotówka w kwocie 1800 złotych.

W tym miejscu wskazać należy, że protokół zajęcia ruchomości sporządzony przez organ egzekucyjny w toku postępowania egzekucyjnego jest dokumentem urzędowym w rozumieniu art. 244 § 1 k.p.c. Domniemanie prawdziwości protokołu zajęcia obejmuje fakt zajęcia określonych składników majątkowych dłużnika, natomiast kwestia własności tych składników pozostaje poza nim (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 września 2014 roku, sygn. akt V CSK 563/13, lex nr 1545039). Zatem uwzględniając powyższe podkreślić należy, że gdyby w toku przeprowadzanych w dniu 8 lipca 2015 roku czynności komornik, bądź wykonujący w jego imieniu czynności asesor komorniczy, dokonał zajęcia gotówki z całą pewnością znalazłoby to swoje odzwierciedlenie w treści protokołu zajęcia.

Sąd Sąd doszedł do przekonania, że powódka dobrowolnie przekazała komornikowi kwotę 1800 złotych tytułem spłaty części zadłużenia Z. S.. Wobec czego powództwo w tym zakresie podlegało oddaleniu jako niezasadne.

Reasumując powódka w toku procesu wskazała jedynie, że jest właścicielem zajętego laptopa marki T. i powództwo w tym zakresie zostało uwzględnione, o czym orzeczono w punkcie I wyroku z dnia 28 stycznia 2016 roku. W pozostałym zakresie powództwo oddalono, bowiem ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, że powódka dobrowolnie dokonała spłaty części długu Z. S., a nadto nie wynika, że to powódce przysługuje prawo własności do telewizora marki F.. Mając na względzie powyższe orzeczono jak w punkcie II wyroku.

Pozew z dnia 4 sierpnia 2015 roku pierwotnie został skierowany przeciwko A. P. (1) oraz przeciwko Z. S.. Na rozprawie w dniu 1 października 2015 roku powódka, reprezentowana przez zawodowego pełnomocnika, cofnęła powództwo wobec Z. S. i zrzekła się roszczenia. Nadto Z. S. wyraził zgodę na cofnięcie powództwa.

W myśl art. 355 § 1 k.p.c. sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew lub jeżeli wydanie wyroku stało się z innych przyczyn zbędne lub niedopuszczalne. Natomiast zgodnie z treścią przepisu art. 203 § 1 k.p.c. pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia – aż do wydania wyroku.

Uwzględniając, że powódka cofnęła powództwo wobec Z. S. oraz jednocześnie zrzekła się roszczenia zgoda pozwanego nie była wymagana. Jednakże pozwany Z. S. taką zgodę wyraził.

Sąd nie uznał za niedopuszczalne cofnięcie pozwu, ponieważ okoliczności sprawy nie wskazują, że wymieniona czynność jest sprzeczna z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa (art. 203 § 4 k.p.c.). Zatem orzeczono jak w punkcie III wyroku.

Orzekając o kosztach procesu sąd przyjął za podstawę art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 100 k.p.c. oraz § 6 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu.

Zgodnie z przepisem art. 98 § 1 k.p.c. strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Natomiast zgodnie z przepisem art. 100 in principio k.p.c. w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. W okolicznościach niniejszej sprawy proces w większej części przegrała powódka, bowiem jej żądanie uwzględniono jedynie w zakresie laptopa marki T. (co w istocie stanowi 19,23 % żądania), a w pozostałej części powództwo oddalono (80,77 %).

W niniejszej sprawie powódka poniosła następujące koszty – 600 złotych tytułem zastępstwa procesowego, 130 złotych – opłata od pozwu, 17 złotych – opłata skarbową od pełnomocnictwa, które łącznie stanowią kwotę 747 złotych. Natomiast pozwana poniosła koszty w wysokości 617 złotych, na którą to kwotę składają się – 600 złotych tytułem zastępstwa procesowego, 17 złotych – opłata skarbową od pełnomocnictwa. Jednakże uwzględniając proporcje, w których powództwo okazało się zasadne (19,23 %) powódce należałby się zwrot kosztów w wysokości 143,65 złotych ($747\text{zł} \times 19,23\% = 143,65\text{zł}$), natomiast pozwanej w wysokości 498,35 złotych ($617\text{zł} \times 80,77\% = 498,35\text{zł}$). Zatem koszty postępowanie należne od powódki na rzecz pozwanej ustalono na kwotę 354,70 złotych, która to kwota stanowi różnicę pomiędzy kosztami poniesionymi przez pozwaną a powódkę ($498,35\text{zł} - 143,65\text{zł} = 354,70\text{zł}$).

W tym stanie rzeczy orzeczono jak w punkcie IV wyroku.